

Oonzen hoond (deel 2)

Leo Leurink

Het was in de tied dat nen hoond nog zoonder völ kommosies⁽¹⁾ op stroat kon loslopen. Leu met 'n hoond an de lien en 'n plastiek tuutje bij de haand um doar ne hoondendrol in te doen, doar lag 't baasje nog nig van wakker, loat stoan 'n hoond zölf. In Boorn was nen hoond toen zo vriej as God in Fraankriek. Dit stukske oaver oonzen hoond spölt zich of in de joaren vieftig en zestig an de Grotestroat in en roond oons hoes, kot an 't Gruttersgäنگke en de Bakkerssteeg, toen nog ne greune oase milden in Boorn. Wiej kwoajongns hadden, bij wieze van sprekken, meer last de oalders en politieagenten oet de vinger te blieven, dan nen hoond last had van nen halsbaand.

In de vuurgoande ofleaving had ik oeleu verteld da'w Terry wier in de oenze armen hadden slötten noa ziene verbanning noar de Pruus⁽²⁾. Noe pakt wiej 'n droad wierop

Leaverwost

Terry was gek op de leaverwos van slager Toon Pots oet Hengel, den met oons moe zien jongste zuster Gerda was trouwd. Alle zoaterdagen brachen ze vanoet Hengel het bestelde vleis, woar der aait ne boln leaverwos apat vuur oons bij zat. Mear op 't lest wa'w der wa 'n moal op ofgetten. Dat gung nig op vuur oons Terry. Bij wieze van sprekken stun Terry de slagersjong al bij de achterduur op te wochen, zo weeld wasse der op. Mear wiej vunden dat Terry, vuurdat e doar wat van met kreeg, wa wat meuite vuur mos doen. Wiej sneeden de leaverwos aan böllekes⁽³⁾ en drukken dee slagmoals⁽⁴⁾ op de kökkenduur. En den hoond ma springen teangn de duur an net zo lang totdat e 't bölleke tusken de taande kreeg. Zo gung dat alle zoaterdagen, waarbij wiej iederbot het bölleke 'n klean stukske hogerop an de duur plakken. Noa 'n good half jaar had Terry in oonze oagen 'n olympisch keunststukske oethaald! Terry wus zoo hoog te springen dat e op ne heugte van één meter en viefentachtig centimeter 't bölleke leaverworst van de duur wus of te halen!!

Zo zeet iejeleu ma wier dat ok ne hoond tot grote heugte kan kommen, a'j em ma nen wost vuurhoaldt. In dit geval leaverwost. Wie'j hebt dit keunststukske van Terry pas joaren later oons moe verteld. Zee had zich doarvuur a wa ofvraagt hoo 't toch kon dat dee kökkenduur alverdan meender in 'n vearf zat.

Sunterkloaskadootje

Zo gungen de bösseljoaren⁽⁵⁾ stil-an vuurbiej; wie'j wödden oalder en Terry ok. Bij nen hoond koompt 'n oalen dag völ rapper dan bij oonsleu. De oagen van Terry wödden der ok nich better op. Slagmoals⁽⁴⁾ heuren wiej vanoet oons hoes 't geluud van strabaant remmende auto's. "Oh, Terry stekt de stroat ok wier oaver", zeaden wiej dan teagn mekaar. Dan was Terry onderweg noar of kwamme

wierum oet de Bakkerssteeg.

Oonderwiel warren oons moe en Terry as twee haande op enen boek. Zee zoargde dat 'n hoond genug etten en dreerken kreeg en later op 'n aomd dekken zee Terry in ziene hoondenmaand too met nen oalden jas. Oonzen andach was oonderwiel 'n luk meender op 'n hoond ericht en völle meer op de wichter. Ik zölf vriejen in dee tied met ne dochter van nen Boornsen bakker. Ik had et zowied da'k op Sunterkloasoavend wödden oetneugt. Ik kreeg zölf den oavend wat oet 'n zak van Kloas. Doo'k 't kadootje, meer dan roem in epakt in ne grooten beschuutendeus, mos oetpakken gaf 't wat te lachen. 'n Bakker har vuur mij ne merakels mooien drol van rognbrood ebakken! Het leek wa net echt, met ne puunt der boaven op. Doo'k den aomd teagn twaalf uur wier in hoes kwam lag alman a in ber. Ok 'n hoond in de maand har oonder 'n jas zien dreai vunden. Ik dachen bij miejzölf: "Ik zal d'r monnenvroog es ene mooi te pakken nemmen". Ik scheuf den drol van rognbrood op de mat vlak vuur 'n kachel. Iejeleu mut weeten dat et bij oons regel was dat wee der smorns et eerst oet ber beneden was, hee 'n kachel in de kökken mos anmaaken. Op dizzen zundagmorn - ik was vanzölf op tied wakker - zag ik oons Johan het eerst de trap ofgoan. Ik rap en behods⁽⁶⁾ der achteran, slim beniejd hoo et of zol lopen. Het doeren mear heel effen toen ik Johan hurden vleuken op Terry, den net de oagen los had en veraltereerd⁽⁷⁾ oonder 'n jas hen keek. "Iej verdomde smeerdeer van nen hoond, heffe mij doar toch op de mat dretten!" "En ok nog nich zunne kleanen ok, verdorie!" Toen ik meteen doarop de kökken inkwam zag ik Johan haandstoffer en blik vuur 'n dag haalen. 'n Drol wolle met 'n haandstoffer vuurzichtig op 't blik schoeven, mar doo hee 'n drol bereuren kregge pas in de gaten datte bij 'n nös was enömmen. Met de aandern, intusken op 't geroas of ekömmen, ha'w vanzölf volop wil! Doo'w oet warren lachen kreeg 'n hoond, den onverdeend 'n schoer duur de peute har kreeng, vuur 'n schrik ne dikke plak leaverwost. En dizze moal hooven Terry doarvuur nich hoog teangn de kökkenduur an te springen!

't Kloaskadootje kreeg nog 'n vervolg.

Indertied he'k, kot vuurda'k in militaire deenst mos en ok nog kot doarno, 'twee blauwe moandagen' 'n kantoorbaantje had bie de N.V. IJsselcentrale in Hengel. Wiej zatten doar met 'n man of zeuven en 'n paar vrouwleu op ene ofdeling en hadden 't weark meestsieds nog wa 'n moal of. De manleu onder mekaa heulden ok wa van wat flauwe kul. Doo'k 'n moandag derop noar 't kantoor gung ha'k 'n 'sunterkloasdro' metnömnen. Onder de koffie ha'w oaverlegd um 'n dro' in 'n deuske mooi in te pakken met passend papier en 'n strikske derum hen. Het mos dan as sunterkloaskadootje noar een dreetal vrouwleu van oonze ofdeling. Dat warren van dee anstellerige jufferkes, van dee hittepetitjes. Het päkske wödden bie 't noar hoes goan stiekem in de postkamer leg.

's Aanderdaags kwam in 'n loop van 'n monnen 'n hoesbode de post roondbrengen, ok bie oonze jufferkes. Blij verrast met 't onverwachte sunterkloas-päkske wödden 't rap oet epakt, alle drie derum hen. "Oooh bah! Nee toch? Een vieze dro!" De jufferkes verscheuten van kluur, dat ko'w wiederop vanachter oonze buros good zeen. Zee warren glad op 'n biester⁸⁾ en trökken met zien dreeën tehoop noar 'n chef de bueau, den vuuran op de ofdeling in 'n glazen hok ziene tied zat te verdoon. De beste man keek in de deus en schodden zien wieze heufd. En wiej mear

hoppen dat hee met 'n dro' vuur 'n dag kwam um te vernemmen wee um dat harre flikt. Mear de man was inderdoad wies en heul zich mooi op de vlakke en wiej zaggen den keunstigen bolus van rognbrood van dèn (w)aarmen bakker oet Boorn met nen boog in zienen prullenbak verdwienen!!

En hoo gung 't wieder met oons Terry?

In miene militaire deenstied kwam ik zo um de veerteen dagen 'n weekend in hoes. Dan sprung 't al knap oale Terry aaltied, zo blij asse was, teangn mij op. Mear in september 1964, doo'k ofzwaaien

en de deenstied noa aanderhalf joar der op zat en den dag in hoes kwam, was der genne Terry, den mij tegemeut kwam!

Oonzen hoond har 'n paar daagn eerder 'n spuitje krengen van Grooten, ne dierenarts, wiederop bie oons in de stroat. Het kon zo, zear oons moe, spietig genog, nich länger. 'n Hoond was kats op en had völ zeerte.

Zölfs de böllekes leaverworst leut Terry liggen !

Een joar of twee later, aandermaal tehoop in de put nöast oons hoes, ma noe met oonzen hoond Terry. De put stön op de plaats woar tot ca.1950 het grote veerkaante hoes van Klumpers hef staan. Vroger wödden d'r mosterd maakt.

Vuuran: v.l.n.r.: Tonnie Kuipers, buurjongen Wolter Gierveld en Frans Leurink.

Achter: buurjongen Kees van Rijn en Leo Leurink (samen meer dan 4 m. lang)

Toelichtende verklaring dialectwoorden:

- 1) *ophef*
- 2) *Duitsland*
- 3) *stukjes*
- 4) *geregeld*
- 5) *wilde jaren*
- 6) *behoedzaam*
- 7) *verschrikt*
- 8) *overstuur.*